

det Spørgsmaal, han yderligere berørte, har været Genstand for Omtale i Finansudvalget, og det er ogsaa rigtigt, som han forudsætter, at det Lovforslag, der foreligger her, ikke kan betragtes som en Løsning af dette Spørgsmaal. Ved det her fremsatte Lovforslag ydes der et Bidrag til at give Sejlskibsrederierne Folk de samme Vilkaar eller lignende Vilkaar, som Dampskibsrederierne Folk har erhvervet, lignende Kaar som dem, Dampskibsrederierne har kunnet byde deres Folk paa Grund af de særdeles gode økonomiske Vilkaar, hvorunder de virker, men som man ikke kan forudsætte, at Sejlskibsrederierne er i Stand til at byde, da de gode Kaar, hvorunder Dampskibsrederierne virker, ikke i samme Grad strækker sig til Sejlskibsrederierne. Dette Lovforslag gaar altsaa kun ud paa at yde Sejlskibsrederierne en Støtte til, at de kan byde deres Folk lignende Vilkaar som Dampskibsrederierne. Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem har nævnt, er ganske uafhængigt heraf. Da det blev berørt i Finansudvalget, udtalte jeg, at Regeringen allerede havde haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold og overvejet det, og at jeg meget vel forstod den Betydning, som det havde for Dampskibsrederierne og for Sømandene, at Staten ved en direkte Støtte opmuntrede dem i en for dem farefuld, men for Landet yderst betydningsfuld Gerning. Jeg gjorde yderligere den Betragtning gældende, at Forholdet ikke maatte ordnes saaledes, at Staten overtog nogen Forpligtelse, som rettelig paahvilede Dampskibsrederierne, naar disse var fuldt i Stand til selv at bære den; thi der var ingen Grund for Staten til at træde hjælpende til overfor et Erhverv, naar dette var fuldt ud i Stand til at bære de Forpligtelser, som den øjeblikkelige Stilling paalægger det. Derfor vil jeg ogsaa tro, at en direkte Lovordning af det Forhold, som blev berørt af det ærede Medlem, ikke vil være hensigtsmæssig, idet den let vil faa Karakteren af at fri nogle fra en Forpligtelse, som de selv bør bære; men det Forhold, som det ærede Medlem nævnte, vil sikkert ogsaa være bragt tilstrækkeligt frem ved de Udtalelser, som er fremkommet i Dag, og ved det Tilsagn, jeg for mit Vedkommende kan give. Jeg for-

staar de ærede Medlemmer, som har talt, saaledes, at de mener, at saafremt der under vore søfarende Folks Virksomhed paaføres dem ved Krigsforanstaltninger som direkte Aarsag Invaliditet eller Død, saaledes at de selv eller de af dem forsørgede bliver uden Forsørgelsesevne eller Forsørgere, da vil Staten i de saaledes foreliggende Tilfælde yde sin virksomme Anerkendelse af den Gerning, der er udført af dem, ved at træde til. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil være rigtigt, saaledes som nævnt af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (L. D. Rasmussen), og som det ogsaa er berørt af mig i Finansudvalget, at man behandler hvert Tilfælde for sig, saaledes at det ikke bliver en skematisk Undersøgelse, men at det bliver en Gave, en Hædersgave, om man vil, afpasset efter de forhaandenværende Forhold. Af de Udtalelser, der er fremkommet her, og som jo er afgivne paa Partiernes Vegne, forstaar jeg, at hvis Ulykker skulde indtræffe for vor Søfart og Regeringen da vilde fremsætte Forslag om Bevillinger for at komme de forulykkede Invalidider eller de af dem forsørgede til Hjælp, vilde dette finde Tilslutning fra alle Sider her i Rigsdagen. Jeg skulde tænke mig, at der higenennem var givet et Tilsagn og overfor Søfolkene var aflagt et Vidnesbyrd, som de under deres fremtidige Gerning vil vide at vurdere.

Munk-Poulsen: Jeg har nærmest tænkt mig Understøttelsen i Form af en Statsgave, en Slags Anerkendelse, og jeg har jo heller ikke nævnt Summens Størrelse. Men paa den anden Side forekommer det mig dog, at det i alt Fald burde bestemmes, at denne Gave ydedes uden Hensyn til den Størrelse, som Ulykkesforsikringssummen androg i Henhold til de Ulykkesforsikringer, der er tegnede af Selskaberne. Jeg har selvfølgelig aldrig tænkt mig, at vi skulde lette Dampskibsselskabernes Forpligtelser overfor de søfarende, men jeg har ment, at Understøttelsen skulde være en direkte Paaskønnelse fra Statens Side, saa at vedkommende vidste, at hvis de forulykker, har de ikke blot Krav paa den Ulykkesforsikringssum, som retlig tilkommer dem i Henhold til baade